

ketabtala

رمان‌های دیگر

مُؤْبَّلْ پُور

م.مؤذب پور
رکسانا نویسنده م. مؤذب پور
تهران مؤذب پور ۱۳۹۱
ص ۵۵۶
۹۷۸-۹۶۴-۰-۹۲۵۲-۹
فیبا
دانشنامه فارسی — قرن ۱۴
۱۳۹۱ آر۳۸۶ و PIR A۲۲۲۷
۶۲/۲۰۸
۳۰۶۱۳۲۹

مؤذب پور

رکسانا

نویسنده: م. مؤذب پور

طراح جلد: فرید مؤذب پور

ناشر: مؤلف

شمارگان: ۵۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: پانزدهم

سال چاپ: ۱۳۹۷

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰-۹۲۵۲-۹

ISBN: 978-964-04-9252-9

با درود و سپاس برگلان؛
که ب خانه دوست هم پر نمکنیم

بدین منظور؛ از شما تقاضا داریم، تا نسبت به صحت اصالت کتاب حاضر؛ اطمینان حاصل فرمائید. در غیر این صورت؛ مراتب را از طریق یکی از راه های ارتباطی؛ با ما در میان بگذارید.

موسسه‌ی انتشاراتی نسل نو اندیش: ۰۲۱ ۸۸۹۴۲۲۴۷-۹
و بطور مستقیم با: moaddebpour@live.com

با نهایت قدردانی

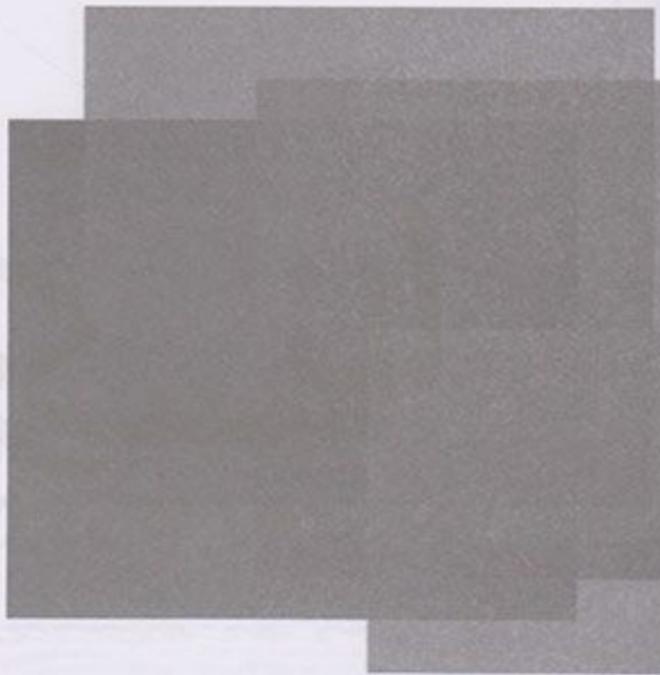
مُهَبَّ پور

هشدار!!

کتاب حاضر: تحت قوانین جاری حمایت از حقوق پدید آورندگان قرار داشته. و هرگونه کپی برداری، تکثیر: انتشار و.. به هر شکلی، چه در فضای مجازی . چه بصورت چاپ: و.. جزو جرایم قضایی شناخته شده. و پیگرد قانونی را به دنبال دارد.

Copyright © by
میراث پلاس
All Rights Reserved

بِنَاءً مُكْلِمًا مُكْتَبِيًّا

بِنَاءً مُكْلِمًا مُكْتَبِيًّا
هُرْشِ پِيَشْتُوْش ...

كينا
moaddelphars

فرومو

فصل اول

«با پسر عموم، تو ماشین من نشسته بودیم و داشتیم تو یه بزرگراه خیلی شلوغ حرکت می کردیم، من رانندگی می کردم و مانیم کنارم نشسته بود و تکیه ش رو داده بود به شیشه بغل و همونجور که آروم آروم می رفتیم جلو، با همدیگه حرف می زدیم.

پدر من و مانی، دو تا برادر بودن که همیشه با همدیگه زندگی کردن. همیشهم با همدیگه شریک بودن. الآتم یه کارخونه بزرگ دارن. خونه هامونه بغل همدیگه س. دو تا خونه دوبلکس بغل هم با حیاطهای بزرگ و پُرگل و گیاه و درخت که وسطشون دیوار نداره.

من و مانی چند سالی هس که دانشگاه مونتو تسمو کردیم و تو همسون کارخونه کار می کنیم. مادر مانی موقع تولدش فوت کرد و چون با همدیگه یکسال اختلاف سنی داریم، مادرم اونم شیر داد. عمومم بعد از مادر مانی دیگه ازدواج نکرد. زنش رو خیلی دوست داشت.

در حقیقت مادر من مانی رو بزرگ کرد و ما دو تا مثل دو تا برادر بودیم. هرجا که می رفتیم و هر کاری که می کردیم، با همدیگه می رفتیم و با همدیگه می کردیم. یعنی مانی می رفت و منم دنبالش! یه خورده شیطون بود اما آقا و مهربون و فداکار!

پدرم و عموم برآمون دو تا ماشین خیلی گرون قیمت خریده بودن و انداخته بودن زیر پای ما! حقوق مونم با اینکه هفته‌ای دو سه روز بیشتر کار نمی کردیم خیلی عالی بود. تو شمال م دو تا ویلای خیلی خیلی بزرگ داشتیم که تا تقصی

به تو قی می خورد، مانی کار رو تعطیل می کرد و به هوای تمدد اعصاب، دوتایی
یه جوری ذر می رفتیم و سه چهار روزی اونجا می موندیم!

خلاصه تو ماشین نشسته بودیم و من داشتم حرف می زدم و مانی م آم
داده بود بهشیشه و هم آهنگ گوش می کرد و هم با من حرف می زد.
- می گم دیگه نمی شه تو تهران زندگی کرد! از بس شلوغ شده، دیگه
نمی شه نفس توش کشید.

مانی - پس بزن بریم شمال!
- دو روز نیس از شمال برگشتیم! عمو اینا پدرمونو درمی آرن! نیگا کن ترو
خدایه مترا می ریم جلو! حالا هی شهرداری مجوز ساختمنون بده و هی
خونه بسازن و هی شهر شلوغتر بشه!
«تو همین موقع دو تا دختر که کنار خیابون واستاده بودن برآمدون دست
بلند کردن!

یه نگاه بهشون کردم و گاز دادم و رفتم جلوتر و بهمانی گفتیم «
- می بینن قیمت این ماشین اندازه چندتا آپارتمانه! بازم فکر می کنن
تاكسی یه! از بس بعضی از این آدماء، با هر ماشینی مسافر کشی می کنن، مردم
عادت کردن برای بقیه ماشینا دست بلند کنن! یارو پونزده شونزده میلیون
قیمت ماشین شهه! بازم تو راه مسافر می زنه که مثلثاً پول بنزین ماشین رو
دریباره! واقعاً بند روزگاری شده!
مانی - خیلی! تُف! تُف! تُف بهاین روزگار!
- بی تربیت!

مانی - از وضع اقتصادی چرا نمی گی؟!
- افتضاح! یارو سه جا کار می کنه که فقط بتونه خرج زندگیش رو دریباره!
بیچاره شب خسته و مُرده می رسه خونه، دیگه حال جواب سلام زنش رو هم
نداره چه برسه به مسائل دیگه زناشویی!
مانی - بمیرم واسه دل اون زن که ماتمکدهس!
- زهر مار!

مانی - خب می فرمودین؟!
- وقتی رسید خونه دیگه بیچاره تو تن ش جون نیس که حرف بزنه چه
برسه به اینکه به پرسش برسه، به دخترش برسه! به ...

مختصر

ISBN 94449252-3

www.mashayekh.com

کتابخانه ملی اسلامی - تهران

